

[Herluf Rasmussen.]

sig med de forhåndenværende gældende lovprincipper. Den kendsgerning må da heller ikke overses, at den danske udenrigshandel for de tre fjerdedele vedkommende fortsat skal klare sig med de gældende regler, som stort set går ud på det meget fornuftige, at de kontraherende parter i en købs- eller salgskontrakt selv bestemmer, hvilket lands retsregler der skal være gældende, hvis der opstår tvister i forbindelse med købet eller salget. Ejendommeligt er det, at Danmarks store handelspartner England ikke har lovgivet i overensstemmelse med konventionen og formentlig heller ikke vil ratificere den. Jeg ved ikke, om det er et spørgsmål, som den højtærede justitsminister er i stand til at svare på; jeg modtager gerne et svar på spørgsmålet.

Den meget fornuftige regel om, at de kontraherende ved en udtrykkelig bemærkning i en kontrakt kan bestemme, hvilke retsregler der skal være gældende ved tvister, vil stadig være gældende, hvis lovforslaget vedtages i den form, det har. Det vil altså sige, at praktiske følger får loven kun i de sikkert meget få tilfælde, hvor man ikke i en kontrakt har fastsat nærmere om, hvordan tvister skal ordnes.

Anføres må det også til slut, at det foreliggende lovforslag ikke på nogen måde griber ind i den enkelte stats suveræne ret til selv at bestemme, efter hvilke regler køb og salg i øvrigt skal foregå.

Vi kan fra vor side tilsige hurtigt og villig behandling af lovforslaget fremover.

Rimstad: Naturligvis finder vi det fra de uafhængiges side yderst værdifuldt, at der tages skridt til klarlægning af de tvivlsspørgsmål og til løsning af de vigtige problemer, som nærværende lovforslag drejer sig om, og som er af den største betydning for den internationale handel. Vi har dog et par enkelte spørgsmål, som vi ønsker man vil se på under en eventuel udvalgsbehandling.

Det første drejer sig om lovens titel. Vi har her en lov, der i første række skal bruges af ikke-juridisk uddannede forretningsfolk, men et ord som „international-privatretlig“ er så juridisk betonet, at det nærmest må betragtes som uforståeligt for almindelige mennesker. Det kan ikke

være nødvendigt at bruge sådanne ord. Jeg har gjort mig den ulejlighed at fremskaffe de tre andre nordiske landes lovforslag. Både Norge, Sverige og Finland klarer sig uden et så afskrækkende ord, der, som jeg før sagde, for lægmænd ikke udtrykker noget klart og forståeligt. I Norge var titlen i et tidligere udkast: „Lov om lovvalg ved internationale løse køb“. Det var kort og sagde dog noget. Jeg ville ønske, at vi kunne komme ind på at bruge sådanne klare og klangfulde ord i danske love og danske lovtitler. I det endelige udkast til den norske lov er titlen noget ændret, muligvis for at gøre den endnu mere oplysende. Den er nemlig kommet til at hedde „Lov om, hvilket lands retsregler der skal gælde ved internationale løse køb“, og det forstår enhver, selv om man ikke er jurist. Noget lignende og lige så forståeligt har man kunnet udtrykke i de svenske og finske lovtitler. Mon ikke også vi kunne finde ud af noget sådant og undlade at vigte os med sproglige status-symboler?

Det næste spørgsmål drejer sig om konformiteten mellem konventionen og det danske lovforslag, der i realiteten er en overførelse af den pågældende internationale konvention. Man bør derfor næppe uden afgørende grunde i den danske lovtæst udelade enkelte bestemmelser, som man efter lange og indgående internationale forhandlinger har anset det for nødvendigt eller hensigtsmæssigt at optage i konventionen, selv om man her i Danmark anser sådanne bestemmelser for at være overflødige. Jeg tænker særlig på følgende:

I lovforslagets § 1 har man udeladt en bestemmelse, der findes i konventionens art. 1, stk. 2, om, at konventionen gælder for køb på grundlag af dokumenter. Videre findes i konventionens art. 1, sidste stykke, en udtrykkelig bestemmelse om, at parternes erklæring ikke i sig selv er tilstrækkelig til at give købet den i stk. 1 nævnte internationale karakter. Bestemmelsen er uden særlig motivering udeladt i lovforslaget. Også andre bestemmelser, som man ifølge bemærkningerne anser for overflødige, er udeladt i lovforslaget med mere eller snarere mindre klare og forståelige begrundelser. Det er dog vist værd at overveje, om man ikke burde tage sådanne